

Първо място в първа възрастова група

Валентина Светославова Савова

16 години, ПМГ „Васил Друмев“ – Велико Търново, 10 г клас, профил „Природни науки“

Демокрацията в криза?

Ако може всеки човек да си представи светът, в който иска да живее, какво бихте избрали вие да има в него? Какви задължения и какви права бихте искали да имате в държавата, в която живеете? Ами ако тази ваша мисъл се превърне в реалност? Не, чакайте, тогава няма да сте само гражданин, защото това ще бъде прекалено лесно, ами ако управлявате тази държава? Демокрацията е всяка една такава мисъл на всеки един човек от народа в една държава. Тя е начина обикновеният гражданин да изкаже мислите си на глас и те да се превърнат в реалност. Но защо след като, ние имаме тази свобода както на мисълта, така и на словото, не достигаме демокрацията, която всеки един от нас желае. Защо нашите мисли не са чути? Дали е защото не ги изказваме достатъчно силно и убедително на глас? Защо тази демокрация, която ние избрахме и толкова искахме, не ни носи щастие? Какво се случи с нея? Да не би да е объркана, както ние сме из мислите си? Може би позволихме тя да изпадне в криза, но как да си я върнем?

В 21-век ние достигнахме демокрацията. Равни права между жени и мъже, свобода във всичките и аспекти и много други неща, за които нашите предци само са мечтали, но как се стигна до кризата? Отговорът всъщност е доста прост. Създаването на демокрацията е с цел даване на власт на обикновения човек. Точно той е извоювал равенството и свободата, които имаме днес, но и точно той е позволил да настъпи демократичната криза. А обикновеният човек сме аз, ти и всички, които сме позволили това да се случи. Единствените виновници сме ние и не може да обвиняваме другите за грешките си. Ние хората сме несъвършени същества и често, когато нашият глас стане публичен, забравяме за тези мисли, които сме имали в началото. Мисълта ни се обърква, притисната от обстоятелства и хора, а взетите решенията в един такъв момент могат да бъдат пагубни не само за нас като личности, но и за един цял народ. Ние сме и доста самовлюбени същества и с цел търсене на одобрение може да загърбим нещо или да изберем такова, което не винаги е най-удачното. Сами достигнахме до тази криза, защото допуснахме грешки, но никой не е безгрешен и след дъжда изгрява отново слънце. Никой обаче не е казал, че е лесно и борбата е жестока. Необходимо е да се изправим едновременно срещу нашите демони и тези на всички останали. За целта ние трябва да се научим да сесамонализираме, да мислим критично, да се базираме на опита и най-важното да се върнем в началото и да си зададем въпроса „В каква държава искам да живея?“.

Ако все още бленуваме отново да се завърне демокрацията, първо всеки един от нас трябва да знае какво иска да има в тази държава, за която бленува, какъв е бъдещият просперитет на това, което иска, как ще се достигне до него и каква е „цената, която ще плати“. Не е редно да очакваме и искаме, без да осъзнаваме, че без да дадем частица от нас за тази демократична държава, да очакваме, тя да изпълнява всяко едно наше желание. Нека се огледаме. Има толкова много хора около нас, които искат демокрация, но тази която е в техните мисли и мечти, а ние хората сме различни по възраст, пол, интереси.

Хората сме егоисти. Рядко успяваме да се справим с нашите искания и подредбата на нашите мисли, а какво остава да започнем да мислим и за идеите на всички други хора. Да, може част от идеите ни за този „съвършен свят“ да съвпадат с тези на някого друг, но не е възможно това да са всички, а една демократична държава трябва да съчетава всички тези мечти на хората в нея. Не ви ли се струва невъзможно?

Да, според мен е невъзможно, но пък затова всички тези мнения и мисли трябва да се обобщят и вместо да се търси щастието на всеки човек днес и всеки да дърпа към него, трябва да избягаме и да погледнем в по-голям мащаб. Нека разгледаме всичко като филмова лента. Нека излезем от рамката на героя и да станем режисьора, на когото цел е не само филмът му да е харесван, а да се гордее с това, че не се е отказал въпреки трудностите и грешките, които е допуснал и е останал верен на своите принципи. Нека демокрацията днес да е в криза, защото утре ние-хората отново ще се борим и ще достигнем нейният възход.